

wienia nieobecności (Monitor Polski Nr A-51, poz. 584 i Nr A-62, poz. 719) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 15 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kierownik zakładu pracy powinien na okres swej czasowej nieobecności wyznaczyć zastępcę. O ile nieobecność ta trwać ma dłużej niż miesiąc, wyznaczenie zastępcy kierownika następuje za zgodą władzy nadrzędnej”.

2) § 16 otrzymuje nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, gdy zakład pracy zatrudniający poniżej 500 pracowników posiada oddziały lub wydziały rozmieszczone w takiej odległości, że sprawowanie przez jedną osobę funkcji kierownika zakładu pracy w rozumieniu ustawy jest poważnie utrudnione, władza nadrzędna nad zakładem pracy może ustanowić kierownikiem zakładu pracy w rozumieniu ustawy kierownika (ów) oddziału lub wydziału tego zakładu”.

3) dotychczasowy ust. 2 § 16 otrzymuje oznaczenie „3”.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1061.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1950 r.

w sprawie stałego dodatku do uposażeń dla pracowników Kolegium Rzeczników Patentowych, uzasadnionego szczególnymi warunkami pracy.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwała:

I.

Pracownikom Kolegium Rzeczników Patentowych, objętym art. 4 pkt 5) ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) i zajmującym stanowiska, wymienione w poniższej tabeli, przysługują stały dodatek do uposażenia, uzasadniony szczególnymi warunkami pracy, w wysokości wynikającej z tej tabeli:

Przewodniczącemu Kolegium	13.000 zł miesięcznie
Członkowi Kolegium — Rzecznikowi Patentowemu	10.000 „ „ miesięcznie
Naczelnikowi Wydziału	10.000 „ „ miesięcznie
Kierownikowi Oddziału Rejonowego	10.000 „ „ miesięcznie
St. Rady	8.000 „ „ miesięcznie
Rady	8.000 „ „ miesięcznie

II.

Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

III.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1062.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1950 r.

w sprawie zmiany uchwały Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1949 r. w sprawie prac przygotowawczych do Narodowego Spisu Powszechnego 1950 r.

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1949 r. w sprawie prac przygotowawczych do Narodowego Spisu Powszechnego 1950 r. (Monitor Polski Nr A-55, poz. 745) § 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. W terminie do dnia 1 października 1950 r. prezydium miejskich i gminnych rad narodowych sporządzą wykazy powierzchniowe gospodarstw rolnych według instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydanej za zgodą Prezesa Rady Ministrów. Na podstawie tych wykazów, w terminie określonym w wymienionej instrukcji, prezydium powiatowych rad narodowych sporządzą powiatowe zestawienia wykazów powierzchniowych”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1063.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 lipca 1950 r.

w sprawie ograniczenia działalności Państwowego Urzędu Repatriacyjnego.

Wobec zbliżenia się ku końcowi akcji repatriacyjnej i przesiedleńczej, prowadzonej dotychczas przez Państwowy Urząd Repatriacyjny, Prezydium Rządu uchwała:

1. Zlecić Prezesowi Rady Ministrów ograniczenie działalności Państwowego Urzędu Repatriacyjnego do następujących spraw:

- organizacji przyjęcia repatriantów z obszaru innych państw na terytorium Państwa Polskiego,
- organizacji repatriacji ludności obcej z obszaru Państwa Polskiego do innych państw,
- transportu i opieki sanitarnej oraz żywnościowej podczas przeprowadzania repatriacji ludności z obszaru i na terytorium Państwa Polskiego.

2. Zlecić Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych prowadzenie spraw osadnictwa rolnego celem planowego rozmieszczenia repatriantów i przesiedleńców.

3. Poruczyć Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych przejęcie dotychczasowych pracowników Państwowego Urzędu Repatriacyjnego, zatrudnionych w dziale osadnictwa.

4. Poruczyć wykonanie uchwały Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

5. Wprowadzić w życie uchwałę z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1064.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 lipca 1950 r.

w sprawie trybu i warunków przyjmowania do szkół pielęgniarstwa i położnych.

Do czasu ustawowego uregulowania na zasadach zgodnych z założeniami służby zdrowia Polski Ludowej zagadnienia zawodu pielęgniarki (pielęgniarsza) i położnej, Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. Upoważnia się Ministra Zdrowia do wprowadzenia odmiennych zasad, niż przewidziane w ustawie o pielęgniarstwie (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 27, poz. 199) oraz w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o położnych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 5, poz. 41) w zakresie przyjmowania kandydatek do szkół pielęgniarstwa i położnych, a w szczególności:

1. Do szkół pielęgniarstwa i szkół położnych mogą być przyjmowane osoby, które:

- ukończyły 9 klas szkoły ogólnokształcącej,
- ukończyły 16-ty oraz nie przekroczyły 30-go roku życia,
- posiadają odpowiednie uzdolnienie fizyczne i umysłowe,
- wykazują odpowiednią postawę społeczną.

2. Do szkół pielęgniarstwa i szkół położnych mogą być przyjmowane osoby, które posiadają wykształcenie na poziomie 7-miu klas szkoły ogólnokształcącej, o ile odpowiadają warunkom, określonym w ust. 1 pkt 2), 3) i 4) oraz osiągnęły rozwój umysłowy umożliwiający opanowanie programu szkoły.

3. Warunkiem przyjęcia do szkoły jest złożenie egzaminu wstępnego przed Komisją. Sposób powoływania Komisji, ich skład i tryb postępowania oraz oddzielne programy egzaminów wstępnych dla osób określonych w ust. 1 i 2, ustali Minister Zdrowia.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1065.

OKÓLNIK Nr 21 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1950 r.

w sprawie zasad żądania opróżnienia niektórych mieszkań służbowych lub mieszkań pracowniczych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) ustala zasadę, że pracownik, który wypowiedział pracę z własnej woli bez winy pracodawcy, traci prawo do zajmowania mieszkania służ-

bowego lub pracowniczego, bez prawa do mieszkania zastępczego, chyba że zajmował mieszkanie pracownicze i przeszedł do innej pracy za zgodą dotychczasowego pracodawcy (§ 9 ust. 2 pkt 2), § 12 ust. 1 pkt 2) i § 13).

Ta zasada została rozciągnięta przez przepisy przejściowe również na okres wsteczny (§ 22 ust. 3). Oznacza to w praktyce, że pracodawcy odcinka uspołecznionego, określani w § 1 rozporządzenia, mogą wystąpić o eksmisję bez mieszkania zastępczego przeciwko tym byłym swoim pracownikom, którzy przed dniem 6 lipca 1950 r. wystąpili z pracy na własne życzenie. Celem tego przepisu było umożliwienie usunięcia z mieszkań służbowych lub pracowniczych tych osób, które bądź działały w złej wierze, t.j. angażowały się do pracy po to tylko, by uzyskać mieszkanie (nieraz nawet pod warunkiem uzyskania mieszkania) i możliwie szybko przenieść się gdzie indziej, bądź skompromitowały się w pracy i w związku z tym szukały innego zatrudnienia, bądź wreszcie przeszły do inicjatywy prywatnej.

Natomiast w stosunku do pracowników, którzy przeszli do innej pracy w sektorze uspołecznionym, kierując się poleceniem organizacji partyjnej, lepszym przygotowaniem zawodowym itp., a nawet większymi możliwościami awansu, a w okresie pracy w instytucji, od której uzyskali mieszkanie, cieszyli się pozytywną opinią, żądanie opróżnienia mieszkania bez mieszkania zastępczego nie znajduje uzasadnienia. Doprowadziłoby to bowiem do stawiania masowych wniosków eksmisyjnych, sporządzanych na podstawie mechanicznie przeprowadzonej ewidencji w stosunku do wszystkich pracowników, którzy poczynając od 1945 r. przenieśli się na inne stanowiska i niejednokrotnie okazują się pozytywni lub nawet cenni na nowych odcinkach pracy.

W związku z tym proszę Obywateli Ministrów o spowodowanie, aby w przytoczonych powyżej przypadkach wnioski o opróżnienie mieszkań bez mieszkania zastępczego były stawiane po przeprowadzeniu dokładnego postępowania wyjaśniającego, tylko przeciw osobom, określonym w ust. 2 zdanie 3 niniejszego okólnika, przy uwzględnieniu również opinii właściwych zakładów pracy o tych osobach w okresie po przejściu do innej pracy w sektorze uspołecznionym.

Równocześnie polecam Państwowej Komisji Lokalowej dopilnowanie, aby powyżej wyłożone zasady były strzeżone i egzekwowane w orzecznictwie Wojewódzkich Komisji Lokalowych na terenie całego kraju.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Sprostowanie.

W tabeli, stanowiącej załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1950 r. instrukcja Nr 10 w sprawie zarezerwowania kierowników wydziałów (oddziałów, referatów) w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr A-81, poz. 949), w rubryce I zamiast słów: „Prezydium rady narod. w miastach niewydziałonych powyżej 100.000 mieszk.” winno być: „Prezydium rady narod. w miastach niewydziałonych powyżej 10.000 mieszk.”, co niniejszym zostaje się.

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1066.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 lipca 1950 r.

w sprawie podziału amortyzacji przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym w 1951 r.

Na podstawie pktu 2) uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym zarządza się, co następuje:

1) Amortyzację majątku trwałego wszystkich przedsiębiorstw, objętych rozrachunkiem gospodarczym, z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” dzieli się na część przeznaczoną na sfinansowanie kapitalnych remontów i na część przeznaczoną na sfinansowanie inwestycji w roku 1951, w stosunku procentowym, oznaczonym w załączniku.

2) Instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów w sprawie wykonania i finansowania kapitalnych remontów ustali zasady podziału kwot przewidzianych na kapitalne

remonty na sumy, przeznaczone na remonty planowane i remonty awaryjne.

3) Zarządzenie Ministra Finansów, wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Komunikacji w sprawie systemu finansowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” na rok 1951 ustali system akumulacji środków, przeznaczonych na sfinansowanie kapitalnych remontów oraz zasady finansowania kapitalnych remontów wymienionego przedsiębiorstwa.

4) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER FINANSÓW

w/z St. Jędrzychowski
K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1950 r. (poz. 1066).

Podział amortyzacji przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym w r. 1951.

Przedsiębiorstwa	% na kapitalne remonty	% na inwestycje
1. podległe Prezydium Rady Ministrów	30	70
2. „ P. K. P. G.	20	80
3. „ Min. Górnictwa		
Przemysł Węglowy	40	60
„ Naftowy	35	65
„ Torfowy	25	75
Budownictwo	40	60
Inne	25	75
4. podległe Min. Przemysłu Ciężkiego		
Przemysł Energetyczny	45	55
„ Hutniczy i Met. Nieżel.	45	55
„ Chemiczny	45	55
„ Metalowy	35	65
„ Elektrotechniczny	35	65
Budownictwo	40	60
Inne	35	65
5. podległe Min. Przemysłu Lekkiego		
Przemysł Włókienniczy	40	60
„ Odzieżowy	20	80
„ Papierniczy	30	70
„ Poligraficzny	35	65
„ Mineralny	40	60
„ Skórzany	30	70
„ Drzewny	25	75
Budownictwo	40	60
Inne	20	80
6. podległe Min. Przemysłu Rolnego i Spożywczego		
Przemysł Cukrowniczy	40	60
„ Spożywczy	30	70
„ Tłuszczowy	30	70
„ Fermentacyjny	30	70
Inne	20	80
7. podległe Min. Handlu Wewnętrznego		
Przemysł	40	60
Handel i inne	20	80
8. podległe Min. Handlu Zagranicznego	20	80
9. podległe Min. Rolnictwa i Reform Rolnych		
Rolnictwo	80	20
Budownictwo	40	60
Inne	20	80
10. podległe Min. Leśnictwa		
Leśnictwo	20	80
Budownictwo	40	60
Inne	40	60
11. podległe Min. Komunikacji		
Komunikacja (bez P. K. P.)	40	60
Budownictwo	40	60
Inne	20	80
12. podległe Min. Poczty i Telegrafów		
Poczta i telegraf	40	60
Inne	20	80